

Сценарій 3

Щоденник настрою

Щоденник настрою

Мета вистави:

У формі інтерактивної гри з казковими персонажами й персонажками обговорити важливість усіх емоцій, показати механізми, які допомагають упоратися зі злістю, і продемонструвати, що нормально казати та приймати від інших людей «ні».

Ключові компетенції, які діти здобудуть під час вистави:

«Я та емоції»:

- розуміють, що всі емоції важливі;
- дізнаються, як розпізнати злість у себе та інших.

«Я та рівновага»:

- навчаться вчасно помічати злість та контролювати цю емоцію.

«Я та однолітки»:

- дізнаються, як реагувати на чужий гнів і розв'язувати конфлікт.

«Я та моя особистість»:

- повторять, що казати «ні» — нормально;
- опанують прийняття відмови.

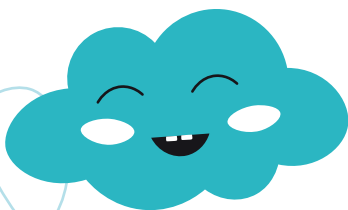
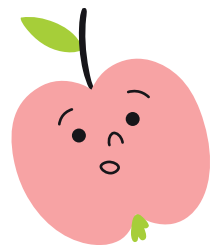
Рекомендований реквізит

Мінімум:

- вирізки зі супутніх матеріалів;
- кольорові олівці або фломастери.

Максимум:

- усе з переліку «мінімум»;
- щоденник настрою для кожної дитини.

Сценарій

Ведучий / ведуча:

Діти, вітаємо вас на «Шоу Іскорок»! Сьогодні Іскорки пакуватимуть валізи в подорож. Допоможімо їм! А що треба зробити, щоб наша гра почалася? Авжеж, промовити чарівні слова. Зараз Іскорки нагадають вам їх, а потім повторимо разом.

Ведучий / ведуча бере в руки Іскорок Бринь і Пума.

БРИНЬ:

Нумо, друзі, разом грати...

ПУМ:

Суперсили розвивати!

Ведучий / ведуча:

Діти, ви запам'ятали? Спробуймо разом і додаймо деякі рухи! Перший рядок — плескаємо в долоньки, отак. Другий рядок — показуємо, які ми сильні, отак (*стискає кулаки й піднімає зігнуті руки вгору, ніби демонструючи сильні м'язи*).

**Нумо, друзі, разом грати, (плескає в долоні)
суперсили розвивати! (показує біцепси)**

ПУМ:

Чудово!

БРИНЬ:

Пуме, я така щаслива, що вже завтра ми їдемо в Карпати!

ПУМ:

Я теж! Обожаю мандрівки! Діти, а ви колись мандрували?

Діти відповідають, ведучий / ведуча вислуховує їх від мені Пума і Бринь.

ПУМ:

Дякую, що поділилися! Часом навіть звичайна прогулянка рідним містом чи селом — як невеличка мандрівка. А іноді випадає нагода з'їздити кудись далеко. Ми-от поїдемо потягом у Карпати.

БРИНЬ:

Ох, я дуже-дуже-дуже цього чекаю! І вже почала пакувати валізу. А ти?

ПУМ:

Я теж! Я вже поклав у валізу одяг, взуття й улюблену книжку.

БРИНЬ:

Я теж поклала одяг і взуття, а ще альбом для малювання та фломастери. Жуж, Міо, а ви вже пакуєте свої валізи?

Ведучий / ведуча кладе Бринь і Пума та бере натомість Жуж і Міо.

ЖУЖ:

Я ще не почала пакувати валізу, але вже склала список речей, які треба взяти із собою.

МІО:

Жуж, як гарно ти придумала! Я теж складу такий список, щоб нічого не забути.

ЖУЖ:

Якщо хочеш, можемо зробити це разом.

МІО:

Було б чудово, бо я ще ніколи не складав список речей для подорожі.

Ведучий / ведуча:

Діти, допоможімо Міо скласти список того, що знадобиться йому в Карпатах.

Ведучий / ведуча показує речі, вирізані зі супутніх матеріалів. Діти їх називають, а ведучий / ведуча вписує все в перелік. Детальніше — гра 1 у додатку. Після гри ведучий / ведуча бере Міо та Бринь.

МІО:

Друзі й подруги, дякую за допомогу! Тепер я точно не забуду нічого важливого. А ще обов'язково візьму свій щоденник настрою.

БРИНЬ:

Ой, а що це?

Ведучий / ведуча показує дітям вирізаний зі супутніх матеріалів щоденник Міо.

МІО:

Це такий блокнот, у якому я щодня записую або малюю свій настрій.

БРИНЬ:

Клас, який він гарний! Міо, я теж хочу намалювати щось у твоєму щоденнику! Можна, можна?

МІО:

Бринь, але це щоденник **мого** настрою. Це особиста річ, і я не хочу, щоб хтось інший там щось малював чи писав.

БРИНЬ:

Але мені дуже хочеться намалювати щось у твоєму щоденнику! Я ж гарно малюю!

МІО:

Ти справді гарно малюєш і можеш зробити це у **своєму** альбомі. Але цей щоденник настрою — лише для **моїх** малюнків і записів.

БРИНЬ:

Ні, ні, ні, мені це не подобається! Так не чесно!

Ведучий / ведуча кладе Міо та бере замість нього Пума.

ПУМ:

Ой-ой, що з нашою Бринь? Так голосно говорить, і в неї почервоніли щічки, ще вона стиснула кулачки та має вкрай незадоволений вигляд.

Ведучий / ведуча:

Діти, як думаєте, що відчуває Бринь? Я зараз покажу вам картки з різними емоціями. Знайдімо ту, яку відчуває Бринь.

Ведучий / ведуча показує картки з емоціями, діти обговорюють їх і знаходять картку зі злістю.

Ведучий / ведуча:

Так, ваша правда, схоже, Бринь розізлилася.

Ведучий / ведуча бере Пума і Бринь.

ПУМ:

Бринь, люба, ти злишся на Міо?

БРИНЬ:

Так! Я зла! Чому він не дозволяє помалювати в його щоденнику?

ПУМ:

Бо це його річ, і Міо має право не дозволяти іншим нею користуватися.

БРИНЬ:

Але я хо-о-очу!

ПУМ:

Бачу, ти дуже розізлилася. Справді неприємно, коли не отримуєш того, що хочеш.

БРИНЬ:

Так! Ми ж друзі й маємо ділитися! Я злюся! Гр-р-р!

ПУМ:

Бринь, ти зараз схожа на мого знайомого песика. Можна погарчати з тобою?

БРИНЬ:

(незадоволено) Ну гар-р-р-разд.

Ведучий / ведуча:

Діти, удаймо, що ми — песики. Я буду називати вам настрої песика та казати, як він виявляє цей настрій. А ви уявіть себе песиками й показуйте все, що я казатиму.

Ведучий / ведуча називає різні настрої песика й розповідає, що з ним відбувається та як він реагує. Діти відтворюють запропоновані рухи і звуки. Детальніше — гра 2 в додатку.

Після гри ведучий / ведуча бере Пума і Бринь.

БРИНЬ:

Гр-р-р-р-р! Гр-р-р-р!

ПУМ:

Бринь, а ти досі злий песик?

БРИНЬ:

Ні, я зла Бринь. Але коли гарчу, то стаю трішки добрішою.

ПУМ:

Он воно що! Здається, зараз тобі легше? Кулачки ти вже розтиснула, щічки не червоні.

БРИНЬ:

Так, твоя правда, Пуме. Мені вже легше.

ПУМ:

Дякую, що ділишся з нами. Усі емоції важливі.

БРИНЬ:

І злість теж?

ПУМ:

Звісно! Злитися нормально, але важливо не ранили інших через свої емоції. Адже злість може бути маленьким вогником, а може стати цілою пожежею. Коли вона горить у тобі маленьким вогником, ти відчуваєш, як червоніють щічки, стискаються кулаки, пришвидшується дихання.

БРИНЬ:

Ой, саме це я й відчувала, коли Міо не дозволив малювати в його щоденнику. Невже цей вогник може перетворитися на пожежу?

ПУМ:

Так, якщо не опанувати себе, то розгорається велика пожежа, з якою складно впоратися. Тоді зла людина може кричати, плакати, битися, кривдити інших. І це вже дуже прикро. Діти, ви колись таке бачили?

Діти відповідають, ведучий / ведуча вислуховує їх від імені Пума і Бринь.

БРИНЬ:

Як добре, що мій вогник не став пожежею! Коли я зрозуміла, що злюся, і погарчала, як песик, мені стало легше — вогник почав ущухати.

ПУМ:

Ти молодчина, Бринь. Дуже важливо розуміти свої емоції та говорити про них. Діти, а що допомагає вам заспокоїтися, коли відчуваєте вогник злості?

Діти відповідають, ведучий / ведуча вислуховує їх. За потреби підказує дієві техніки: подихати, попити води, пострибати на місці, стиснути в руках подушку тощо. Потім ведучий / ведуча кладе Пума й натомість бере Міо.

МІО:

Друзі й подруги, я приніс для вас усіх сторінки настрою. І тобі, Бринь, приніс. А ще взяв стикер, на якому ти можеш щось намалювати, і я наклею його у свій щоденник. Як тобі така ідея?

БРИНЬ:

Оце ти чудово придумав! Я залюбки намалюю тобі щось гарне на стикері. І якщо ти захочеш прикрасити ним свою особисту річ, мені буде дуже приємно.

МІО:

Саме так! Ви всі тепер можете спробувати намалювати свій настрій, а якщо сподобається — завести власний щоденник.

БРИНЬ:

Міо, це крута ідея! Ми намалюємо свій настрій і поділимось одне з одним.

Ведучий / ведуча роздає дітям сторінки настрою. Діти малюють свій сьогоднішній настрій і обговорюють намальоване. Потім ведучий / ведуча бере Міо та Бринь.

МІО:

Вау, які гарні у вас малюнки! Я такий радий, що ми всі зобразили й обговорили настрої.

БРИНЬ:

Міо, дякую тобі за цю ідею! Мені дуже сподобалося малювати свій настрій. Я теж заведу щоденник настрою й візьму його в Карпати.

МІО:

Клас! Будемо щовечора показувати одне одному сторінки зі щоденників та ділитися тим, як минув наш день.

БРИНЬ:

Так! Тим паче сьогодні я навчилася ліпше розуміти свої емоції. І тепер знаю, як вгамувати вогник злості, щоб він не перетворився на велику пожежу. Друзі й подруги, дякую що допомогли мені впоратися.

МІО:

А я із задоволенням погрався в песиків. Це було весело! Гадаю, уже час закріпити наші суперсили, повторивши чарівні слова.

Ведучий / ведуча кладе Бринь і вільною рукою показує рухи.

**Нумо, друзі, разом грати, (плескає в долоні)
суперсили розвивати! (показує біцепси)**

МІО:

Повторімо всі разом! Я промовляю рядок — ви повторюєте слова й рухи. (Після кожного рядка ведучий / ведуча робить паузу, щоб діти повторили.)

**Нумо, друзі, разом грати, (плескає в долоні)
суперсили розвивати! (показує біцепси)**

МІО:

Чудово! Настав час прощатися. До зустрічі в наступних шоу!

Іскорки зникають. Ведучий / ведуча обговорює з дітьми побачене.

Кінець вистави

Додаток

Гра 1

Ведучий / ведуча прикріплює на дошці або кладе на стіл шаблон для списку речей, узятий зі супутніх матеріалів. По черзі показує різні речі й питає в дітей, що це та для чого воно потрібне в мандрівці. Діти відповідають, а ведучий / ведуча вписує назви речей у перелік.

Гра 2

Ведучий / ведуча називає різні настрої песика, коментує їх і показує відповідні рухи. Діти вдають песиків, відтворюючи запропоновані рухи та звуки.

1. Песику дали смаколик, він веселий і вихляє хвостиком. Нумо вихляти хвостиками, як песики! *(Діти крутять стегнами, неначе вихляють хвостиками.)*
2. А тепер хтось хоче відібрати смаколик. Пес показує зуби й гарчить — так він охороняє свій смаколик. Діти, ану погарчіть, як злий пес! Тільки будьте вихованими песиками та не кусайтеся. *(Діти показують зуби та гарчать.)*
3. Песик не хоче віддавати свій смаколик і каже «ні». Собачою мовою «ні» буде «гав». Погавкаймо всі разом: гав-гав-гав! *(Діти гавкають.)*
4. Чудово! Песик захистив свій смаколик і знову зробився спокійним і радісним. Ви теж ставайте спокійними песиками та вихляйте хвостиками. *(Діти відтворюють вихляння хвостом.)*
5. А тепер усі песики знову стають дітьми.

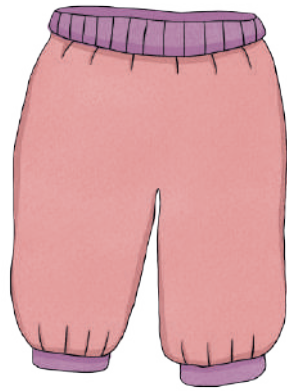

УЗЯТИ В МАНДРІВКУ:

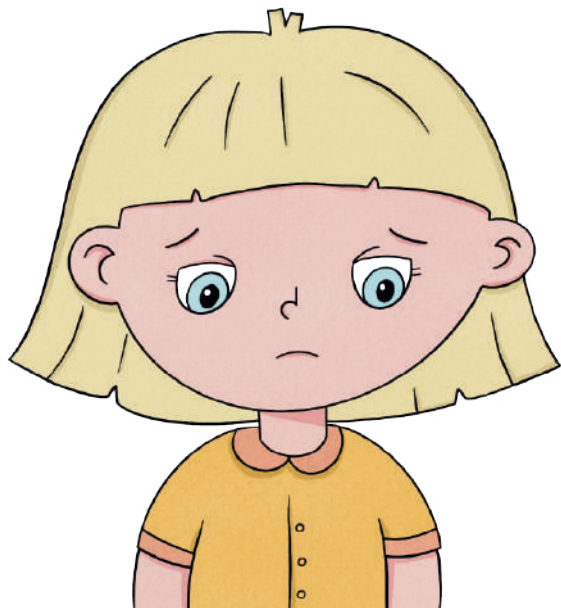
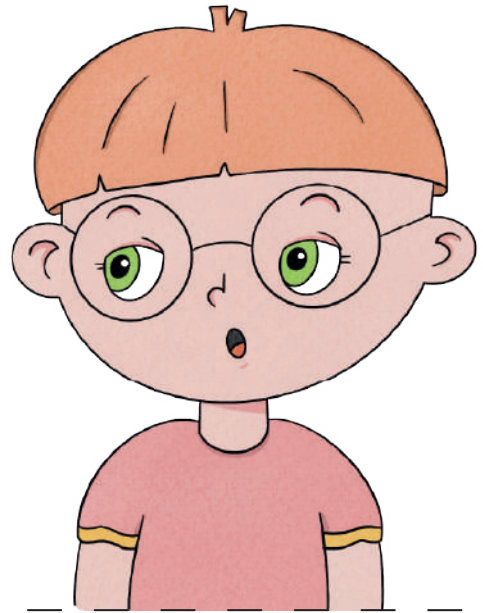
1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	

МІЙ НАСТРІЙ СЬОГОДНІ

